

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Rege Imre*
Cím: *Látogatás az Uttörővárosban*

Forrás: *Világosság*

(Hely) (Idő) (Köt. v. fűz.) (Oldal)

Osztályozás

Tár...
371.748

Hel...

Idő: *" 1950 "*

Személy:

Helyszám:

Látogatás az Uttörővárosban, amelybe szombaton megérkeznek a lakók

A Magyar Dolgozók Pártja Nagybudapesti Pártterkeztele alkalmából a Világosság riportorozat kezdett, hogy bemutassa a dolgozó nép új fővárosát, amint napról napra szemünk láttára átalakul. (Mai riportunk gyermekeink új, boldog életéről ad számot.)

1940. Színházi bemutató a fővárosban. A reflektorokkal megvilágított bejárat előtt a fényeshajú gépkocsiból egymásután lépnek ki az estélyi ruhába öltözött „előkelőségek.” A sofőrök ugranak, hogy nyissák az ajtót, de a bejárat előtt még fűgőbb és még alázatosabb ajtónyitogatók várnak. Ijesztően rongyos, vézna gyermekek előzik meg a sofőröket és rimánkodva nyújtják kezüket alázatoságuk jutalmáért. 1940-ben mindennapos látvány a járókelők lába elé hulló, „cipőt pucoló”, alamizsnáért könyörgő kisgyerek.

1950. Június. Az Uttörő vasút Széchenyi-hegyi állomásán egy kis copfos, pirosmasnis állomásfőnök tiszteleg Jeszesen. A gyermekvonat elindul a gyermekek birodalmába. Körülötted minden, mindenki mosolyog. A sok boldog gyermekertől van ez, gondold. A nap, mint egy óriási öntözőrőzsa, szórja a sugá-

rait. Aranyorban látod messzemenesse az újjászületett főváros házaikat. Avarszínű dombok jönnek. Aztán erdők. Fehér nyírfaágakból összezsúfolt kerítés. Pipacsok mellett ezüstoffenyők... A gyermekszemek úgy ugrálnak a sok látnivaló gyönyörétől, mint a hangjegyek a kótán.

Madárdalos erdei út

„Éljen boldog jövőnk irányítója, a Párt és példaképünk, Rákosi pájtás.” Ez a jelmondat fogad az Uttörőváros állomásán. Körülnézel és úgy érzed, hogy a boldog jövőnek itt van egyik kapuja. Minden, amit látsz, sugározza magából a szeretetet.

Madárdalos erdei út visz a „város” felé. Mindjárt a bejáratnál van a Főter: kőralakú tisztás az erdőn, vörös salak, fehér kavics, zöld gyeptarkítja. Termésköböl kirakott épületek. Az egyik az Uttörőváros postahivatala. A postásoknak a felnőttek is úgy köszönnek: „Előre, pájtás!”

A gyermekek június 24-én veszik majd birtokukba a várost. A felnőttek azonban már megszállták hónapokkal ezelőtt. Rendbehozták, betertették friss vörössalakkal a szabadtéri színpadot. (Óriási terület, több ezer embert befogad, de a gyermekpadok csak fele nagyságúak...) Kitakarították az épületeket, megtöltötték friss szalmával a

szalmazsákokat. Aztán több új építkezésbe kezdtek. Közvetlenül megnyitást előtt most van az utolsó hajrá. Száz holdon folynak az előkészületek a gyermekek fogadására.

Három új ebédlőszint építettek az erdő más-más részén. Az ebédlőszínek két fala van, termésköböl kirakva. A palatétot gerendák tartják. Már elhozták a csinos, erős padokat és asztalokat. Most rendezik be a „szin”-eket. Ezek lesznek aztán a levegős, világos ebédlők, két fallal! De még a két falon is vannak ablakok.

Újjászületes a „Város”

Az utolsó simításokat végzik az 1200 személyes új konyhaépületen és a fürdőn is. Előbbiben a kályhákat tapasztják, utóbbiban a kazánt. Mind a kettő a város stílusában épült, terméskövekkel burkolt épület. Közeliükben új ivókutakat és szabadtéri mosdókat is létesítettek. Hogyan fest egy szabadtéri mosdó? Ez egy nagy kőmedence, azt is mondhatjuk, hogy kisebb méretű szökőkút. Közepén egy kerék a csapja. Ha fordít rajta egyet az ember, a víz spriccelni kezd minden irányban: egyszerűen víz gyerek is mosdhat mellette.

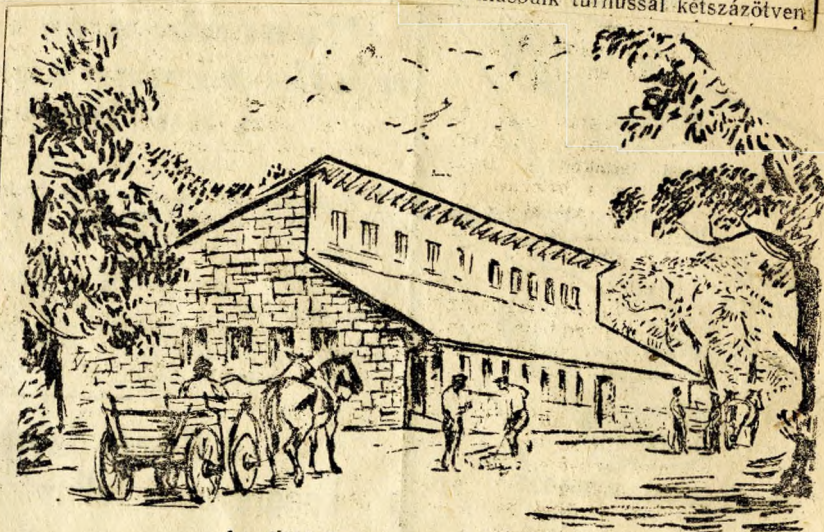
Annnyiféle munkát végeznek most az erdőn, hogy össze sem lehet számolni. Varrógép-zakatolás, hallatszik az avaron: a sátor ponyvát javítják. Kovácsműhely is akad egy helyen. Négylábú

vasasztalka áll az erdőszéli árnyékban és lábbal hajtott masinával szítja a kovács a tüzet. Itt vasrács készül az ablakokra. — Az utak mentén létrákon állva szerelik a villanyhuzalokat. A posta dolgozói vaskarmokkal küszködnek a telefonpóznákon felfelé. Tavaly még nem volt mindenütt villany, telefon. Most minden táborba elkerül. Az utakat is javítják és új utakat építenek az új épületekig, hófehér murvából. Nagy munkában vannak a Köztisztasági Hivatal dolgozói. Seprik az utakat, a táborokat, kaszálják a fűvet, a futballpályán „mérkőznek” a gyomnapra, minden alkalommal nyolcszázal. Az öntözőkocsi szünet nélkül jár

az utakon, tereken. Tisztogatják a város strandját: a most még víztelen, poros, faleveles betonmedencét.

Jönnek! Jönnek!

Június 24-én, szombaton, az Uttörőváros nyolc táborába beköltöznek a 10—14 éves tanulók, az Uttörő mozgalomban és a tanulásban legjobbak, a szociális szempontból leginkább illetékesek, azok, akiket a csapattanácsok az egész országból megválasztanak küldöttnek Csillebércre. Négy turnusban jönnek majd a gyerekek, 17—17 napra, minden alkalommal nyolcszázal. A második turnussal kétszázötven

Az Uttörőváros új konyhaépülete.

külföldi pionír is érkezik. ²³ ⁸⁷ A leányok
kőépületekben, a fiúk sátoztáborokban
laknak majd. Egy-egy tábor három
rajból áll, egy-egy rajban négy-öt sá-
tor van. A táborhoz tartozik ezenkívül
egy parancsnoki sátor, a rajvezetők
sátrai, egy szersátor, edények, sport-
eszközök részére, két nyitott, tetős
ebédlőszin és egy fabarakk, rossz idő
esetére az értekezletek céljaira. A ne-
velők és nevelők már megérkeztek
Csillebércre. A gyerekek megérkezé-
séig tanulják a táborvezetés tudomá-
nyát.

A boldogság városa lesz itt rövide-
sen, mihelyt benépesül. Nyolcszáz kis
szív dobog majd együtt a földdel.
Nyolcszáz proletárgyerek lélekezik
együtt, boldogan és szabadon, a fák-
kal, az erdővel, az éggel, a széles
nagy világgal. És arra gondol majd
valamennyi budapesti, aki erre jár:
milyen csodálatosan széppé tette a mi
kicsinyeink életét a Párt!

Rege Imre